

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia września 2016 r.

DTD.2.054.105.2016.MK.1

**Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku!

W odpowiedzi na interpelację nr 5435 poseł Marii Janyskiej w sprawie bezpieczeństwa poruszania się na rolkach, wrotkach i hulajnogach, przedstawiam następującą informację.

Przepisy *ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.) nie definiują pojęcia „rolkarz”, określają jedynie pojęcie pieszego. Na podstawie przepisów pkt 18 art. 2 tej ustawy, pieszy to osoba znajdująca się poza pojazdem na drodze i niewykonująca na niej robót lub czynności przewidzianych odrębnymi przepisami; za pieszego uważa się również osobę prowadzącą, ciągnącą lub pchającą rower, motorower, motocykl, wózek dziecięcy, podręczny lub inwalidzki, osobę poruszającą się w wózku inwalidzkim, a także osobę w wieku do 10 lat kierującą rowerem pod opieką osoby dorosłej.

Natomiast przepis art. 60 ust. 2 pkt 4 *ustawy - Prawo o ruchu drogowym*, zabrania kierującemu ciągnięcia za pojazdem osoby na nartach, sankach, wrotkach lub innym podobnym urządzeniu wskazuje, że urządzenia takie jak wrotki, czy rolki nie są pojazdami. Powyższe brzmienie przepisów *ustawy - Prawo o ruchu drogowym*, jak również brak definicji urządzeń typu rolki, jednoznacznie określają intencję ustawodawcy włączenia osoby używającej takich urządzeń do pojęcia pieszego.

Tym samym, zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, osoba poruszająca się na rolkach jest pieszym.

Mając na uwadze przywołane przepisy, należy uznać, iż pieszy używający na drodze wskazanych wyżej urządzeń może poruszać się jedynie po chodniku. Wyjątek stanowi strefa zamieszkania, w której obowiązują odmienne zasady ruchu drogowego. Na podstawie art. 11 ust. 5 *ustawy - Prawo o ruchu drogowym*, w strefie tej pieszy korzysta z całej szerokości drogi i ma pierwszeństwo przed pojazdem.

Odnosząc się do możliwości korzystania przez osoby poruszające się na tzw. rolkach z dróg dla rowerów, uprzejmie zwracam uwagę, że droga dla rowerów została zdefiniowana w art. 2 pkt 5 *ustawy - Prawo o ruchu drogowym*. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, droga dla rowerów oznacza drogę lub jej część przeznaczoną do ruchu rowerów, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi. Oznacza to, że na tej drodze może się odbywać wyłącznie ruch rowerów. Jednocześnie, art. 11 ust. 4 *ustawy* stanowi, że korzystanie przez pieszego z drogi dla rowerów jest dozwolone tylko w razie braku chodnika lub pobocza albo niemożności korzystania z nich. Pieszy, z wyjątkiem osoby niepełnosprawnej, korzystając z tej drogi, jest obowiązany ustąpić miejsca rowerowi.

Ponadto, zgodnie z § 6 *rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie*

(Dz. U. z 2016 r. poz. 124), szerokość drogi w liniach rozgraniczających powinna zapewniać możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych. W § 7 ust. 1 tego rozporządzenia określono minimalne szerokości ulicy w liniach rozgraniczających, przy czym w ust. 3 zawarto warunek, że szerokość ulicy, powinna być odpowiednio zwiększona, jeżeli przewiduje się umieszczenie w tej ulicy większej liczby pasów ruchu, torowiska tramwajowego, ścieżek rowerowych, pasów lub zatok postojowych, pasów zieleni wysokiej lub urządzeń odwodnienia powierzchniowego.

Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać ścieżki rowerowe określono w rozdziale 9 tego rozporządzenia (§ 46 - § 48). Należy zwrócić uwagę, że w myśl § 47 ust. 1 szerokość ścieżki rowerowej należy ustalać indywidualnie, jeżeli oprócz prowadzenia ruchu rowerowego pełni ona inne funkcje.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że *rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie*, nie kwalifikuje osób jadących na rolkach jako odrębnej kategorii uczestników ruchu drogowego i nie przewiduje wydzielenia przestrzeni w liniach rozgraniczających pasa drogowego przeznaczonej wyłącznie do ruchu tych osób. Jednocześnie przytoczone wyżej przepisy dopuszczają inne funkcje ścieżek rowerowych, poza przeznaczeniem na prowadzenie ruchu rowerowego. Jednak przepisy rozporządzenia nie mogą stać i nie stoją w sprzeczności z przepisami *ustawy - Prawo o ruchu drogowym*, która reguluje zasady poruszania się uczestników ruchu drogowego po drodze.

Ponadto należy wskazać, że przepisy *rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r.* są na bieżąco aktualizowane (kolejne nowelizacje wchodziły w życie w latach 2010, 2012, 2013, 2014 - dwukrotnie oraz 2015) i w chwili obecnej trwa analiza uwag zgłoszonych w ramach procesu uzgodnień, opiniowania i konsultacji kolejnej, największej z dotychczasowych nowelizacji. Nie przewiduje się jednak wprowadzenia obowiązkowego obowiązku projektowania i wykonywania oddzielnej infrastruktury przeznaczonej dla osób poruszających się na rolkach. Nic nie stoi jednakże na przeszkodzie, aby zarządcy dróg, na zasadach fakultatywności, przewidywali w ramach projektowanych chodników, wyodrębnione trasy przeznaczone dla wskazanych wyżej uczestników ruchu drogowego.

Jednocześnie, mając na uwadze rosnącą popularność urządzeń służących do transportu osobistego, takich jak np. rolki, czy hulajnogi, resort – wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym – przeanalizuje zasadność podjęcia działań w podnoszonej kwestii oraz zakres ewentualnych zmian legislacyjnych, mających na celu uregulowanie problematyki korzystania z tego typu urządzeń na drogach publicznych.

Z poważaniem

Jerzy Szmit

Podsekretarz Stanu